

Tydzień IV – W JEDNOŚCI**Medytacja 1, J 17, 20-26****Temat: Aby byli Jedno**

1. **Stań w Bożej obecności.** (Wyobraź sobie dziecko w ramionach matki)
2. **Proś** Boga, Pana naszego, aby wszystkie twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie Pana Jezusa na modlitwie do Ojca. Spróbuj wyobrazić sobie, co czuje, ich jedność, wspólnotę.

Prośba o owoc modlitwy: Proś o to, aby wszyscy chrześcijanie byli naprawdę jedno.

1. Być jedno. To jedno z najpierwszych pragnień człowieka. Człowiek jest osobą, ale przychodzi na świat we wspólnocie. W historii ludzkość usiłowała osiągnąć ten ideał, nie zawsze stosując właściwe środki. Usiłowano osiągnąć jedność na siłę, przemocą militarną, techniczną, ekonomiczną, kulturalną, manipulacją. Te wysiłki zawsze przynosiły wiele cierpienia i niepowodzenie. Świat (i osoby) nie wyrzekł się ich nadal, mając nadzieję na zbudowanie jedności z pominięciem miłości. Dla nas jedność nie jest w pierwszym rzędzie celem, ale drogą, ze swymi etapami, rytmem, ze spowolnieniami i przyspieszeniami, a także postojami. Jedność jako droga wymaga cierpliwego oczekiwania, wytrwałości, trudu i zaangażowania. Nie anuluje konfliktów i nie zaciera kontrastów, a wręcz przeciwnie, może czasem wystawić na ryzyko nowych nieporozumień. Jedność mogą przyjąć tylko ci, którzy zdecydują się wejść na drogę prowadzącą ku mecie, jaka dziś może zdawać się dość odległą.

2. Kościół. Zjednoczenie udało się to tylko Jezusowi. Jego Kościół łączy ludzi różnych języków, stanów, wykształcenia, w jedno. Jest to możliwe dzięki Duchowi Świętemu, który zstąpił na nas jak ogień, zgodnie z obietnicą Pana Jezusa. Jest to ogień z Krzewu Ognistego. Ogień, który płonie, ale nie spala. Nie niszczy, ale oczyszcza i łączy. Potrzebna jest ta jego łącząca i oczyszczająca moc. Jest w nas przecież dużo z tego, co dąży do rozbijania jedności, do wzniecania podziałów, ale także lenistwa i obojętności. Trzeba, abyśmy poddali się działaniu tego ognia, aby on w nas wypalił to, co sprzeciwia się jedności w miłości. Nie ulega wątpliwości, że Jezus nie chce, aby ktokolwiek z Jego uczniów był przyczyną rozłamów, kłótni, płaczu, rozpaczki, zawiści i wszelkiego rodzaju niezgody wokół siebie. Jednak nie kosztem prawdy. Cechą ucznia Jezusa winno być pogodne i otwarte usposobienie, aby żyć w zgodzie i jedności z innymi ludźmi. W świetle słów Jezusowej modlitwy rozumiemy, jak ważnym zadaniem dla każdego z nas jest przewyciężanie wszelkich przyczyn i przejawów podziałów i rozłamów - nie tylko w naszym osobistym i rodzinnym życiu, ale także w życiu społecznym, emigracyjnym i narodowym.

3. Modlitwa. W swojej modlitwie Jezus widzi podziały w Kościele (przyjdą siewcy rozłamów) i odpowiada na to prośbą do Ojca. Prosi, by nie wygasła miłość Jego uczniów. By czerpali z wzoru, jakim jest Ich wzajemna jedność. By troszczyli się o to, co ją buduje i usuwali to, co ją rujnuje. Jedność między chrześcijanami jest pragnieniem Boga, a nie sprawą ludzkiego kaprysu. Zaczyna się w naszych sercach, rodzinach, potem promieniuje na innych. Nie możemy zwolnić się z troski o nią. Jedność jest dana i zadana. Człowieka trzeba kochać, a tolerować jego odmienność. Prawd wiary nie wymyślamy. Przyjeliśmy je od Chrystusa. Od Niego też uczymy się, jak żyć, jak iść z Nim przez życie. Jego Miłość przynagła nas. W budowaniu jedności nie chodzi o to, aby „zgadzać się w pojmowaniu Ewangelii”, ale „by wszyscy wierzący byli zjednoczeni z Chrystusem i w Chrystusie”. I byśmy w jedności wytrwali. Jedność nie jest owocem tylko ludzkich działań.

Rozmowa końcowa: W pokorze dziękuj za Kościół, Komunię. Otwórz przed Panem swoje serce, z tym, co cię poruszyło. Proś o umocnienie. Pragnienia. O to, co czujesz, że potrzebujesz po tej modlitwie.

Na zakończenie odmów Ojciec nasz. *Po medytacji lub później zapisz ważniejsze poruszenia, światła.*